

съ Драгана; и жалостъта му, че изгуби тази княгынѣ, стана толко голѣма, щото отъ туй и умрѣ. Драганъ пожали злочестіѣтъ му, и живѣ много врѣме съ *Истиннѣ-Славѣ*. Тя му роди много дѣщеры; но само една приличаше съвършено на майкѣ си. Той ѣ тури въ полскыя палатъ за да чека тамъ, та да може да намѣри съпругъ и да забранява на лошѣтъ си теткѣ да прави зло на тѣзи, които быхѣ ся прилѣпили на неѣ. Той написа своѣтъ собствениѣ исторіѣ, щото да научи князоветѣ, които быхѣ искали да земѣтъ дѣщерѣ му, че самото срѣдство за да притяжаватъ Истиннѣ-Славѣ, е да работѣтъ, та да станѣтъ благодѣтелни и полѣзни на подданицытъ си, и че, за да успѣѣтъ въ туй прѣдпріятіе, имахѣ нуждѣ отъ единѣ пріятель Искренко.

МАРІЯ.

Учителко драга, азъ не намирамъ тази приказкѣ толко хубавѣ, както другытъ, защото не познавамъ лицата за които *Лѣжлива-Слава* говори на князоветѣ: Азъ видѣ добрѣ, че има много още работы да учѣ; погрыжайте ся, моля да мя научите за тѣхъ, вый добрѣ знаете ли че имамъ повече отъ шесть години? Азъ съмъ вече много стара.

УЧИТЕЛКА.

Ахъ! истина е туй, драга, но ако да не знаехте никѣкъ нищо, можехте да бѣдете стара на шесть години; но сега понеже сте прилѣжлива, вый сте още млада за да научите много работы. Ще думаме географіѣтъ; но най-напрѣдъ, моля Грозданѣ да ми каже туй, що мысли за приказкѣтъ, които приказвахъ.